NEDERLANDSTALIGE TUCHTRAAD VAN BEROEP VOOR ADVOCATEN

tweede kamer

Dossier: TB-0331-2025 (TAG – 814 – OUD/23-25/0053)

In de zaak van:

mr. X, advocaat

aanwezig en bijgestaan door mr. Y, advocaat

wijst de Nederlandstalige tuchtraad van beroep de volgende beslissing.

***

1. Ten laste gelegde feiten

Bij aangetekende brief van 4 juli 2024, betekend aan mr. X op 8 juli 2024, werd mr. X door de Voorzitter van de Tuchtraad voor Advocaten van de ordes van het rechtsgebied Gent opgeroepen om te verschijnen voor deze tuchtraad wegens de volgende feiten, omschreven als een inbreuk op de eer van de Orde van Advocaten en op de beginselen van waardigheid, kiesheid en rechtschapenheid die aan het beroep van advocaat ten grondslag liggen en een behoorlijke beroepsuitoefening moeten waarborgen (artikel 455, 456 Gerechtelijk Wetboek en artikel 1 van de Codex Deontologie voor Advocaten):

"A. verduistering van openbare of private gelden, geldswaardige papieren, effecten of roerende zaken door personen die een openbaar ambt uitoefenen (artikel 240 Sw.), namelijk als curator van het faillissement van A, waartoe zij werd aangesteld door de rechtbank van koophandel te Oudenaarde bij vonnis (datum),

1. te (plaats en postcode), meermaals in de periode van 3 januari 2011 tem 17 mei 2011 door het overschrijven van bedragen van de faillissementsrekening naar haar privérekening, meer bepaald op

- *3/1/2011: € 3.365*
- *3/5/2011: € 10.174,46*
- *11/5/2011: € 3.500*
- *17/5/2011: € 5.000*

2. te (plaats en postcode), meermaals in de periode van 26 februari 2013 teen 9 april 2014 door het afhalen van contanten van de faillissementsrekening via een loketcheque voor persoonlijke doeleinden, meer bepaald op

- *26/2/2013: € 4.000*
- *9/4/2014: € 6.000*

B. ontrouw van de curator in zijn beheer van het faillissement van een koopman."

De ten laste gelegde tuchtfeiten betreffen derhalve die die aanleiding hebben gegeven tot het vonnis van de correctionele rechtbank in de rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen, afdeling Oudenaarde van (datum), waarbij de voormelde feiten in hoofde van mr. X bewezen zijn verklaard en de opschorting van de uitspraak van de veroordeling lastens haar werd gedaan gedurende een termijn van drie jaar.

2. Bestreden beslissing

De tuchtraad voor advocaten van de balies van het rechtsgebied van het hof van beroep Gent, tweede kamer, heeft op 19 februari 2025, na tegenspraak, de tuchtvervolging beoordeeld als laattijdig ingesteld en dus verjaard in de zin van artikel 474 Ger. W.

Tegen deze beslissing heeft de Stafhouder van de orde van advocaten van de balie van Oudenaarde op grond van artikel 463, eerste lid, Gerechtelijk Wetboek op 26 februari 2025 bij aangetekende brief hoger beroep ingesteld.

3. Beoordeling

3.1. Bij brief van 20 december 2022 gericht aan Stafhouder S van de orde van advocaten van de balie te Oudenaarde werd deze door de Eerste Advocaat-Generaal G bij het Parket-Generaal te Gent ervan op de hoogte gebracht dat lastens mr. X voormeld vonnis uitgesproken werd door de rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen, afdeling Oudenaarde. Na een vraag daarover aan deze gericht bij brief van 3 maart 2023, stuurde deze parketmagistraat aan deze Stafhouder bij brief van (datum) een kopie van dit vonnis. Deze Stafhouder S verzocht de Voorzitter van deze huidige (NL) tuchtraad van beroep (verder "tuchtraad van beroep") bij brief van 17 mei 2023 om de aanduiding van een bevoegde Tuchtraad in de zin van artikel 456, lid 4 Ger. W. daarbij mededelend dat mr. X tot en met juni 2022 deel uitmaakte van de raad van de orde van advocaten van de balie Oudenaarde.
Het tuchtdossier bevat een brief gericht aan mr. X op 17 juli 2023 door de Stafhouder van de orde van advocaten van de Balie te Leuven waarin deze meedeelt een tuchtonderzoek te openen lastens haar overeenkomstig artikel 458 Ger. W. voor de tuchtfeiten betreffende die vervat in het vonnis van de rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen, afdeling Oudenaarde van (datum). Op (datum) werd zij uitgenodigd voor een verhoor op (datum). Op

25 en 28 augustus 2023 meldde mr. X bij monde van haar raadsman dat volgens haar de Stafhouder van de orde van advocaten te Leuven geen rechtsmacht heeft in dit tuchtonderzoek. Bij brief van 30 augustus 2023 tekende zij bij monde van haar raadsman "verzet" aan tegen de beslissing van de Voorzitter van de tuchtraad van beroep, klaarblijkelijk inhoudend een verzet tegen de aanduiding van de Stafhouder van de orde van advocaten te Leuven inzake het tuchtonderzoek dat aan huidige tuchtvervolging ten grondslag ligt.

Het tuchtdossier bevat een brief van 14 september 2023 gericht door de Voorzitter van deze tuchtraad van beroep aan de Voorzitter van de Nederlandstalige tuchtraad voor advocaten van de balies van het rechtsgebied van het hof van beroep te Brussel, met het verzoek het tuchtonderzoek terug toe te vertrouwen aan de Stafhouder van de orde van advocaten van de balie te Oudenaarde aangezien klaarblijkelijk zou zijn gebleken dat mr. X slechts tot en met juni 2022 deel uitmaakte van de raad van de Orde van advocaten van de balie te Oudenaarde en dus niet meer op 20 december 2022, hetgeen volgens dit bericht het moment is waarop deze Stafhouder kennis kreeg van de feiten.
Daarop zond de Stafhouder van de Orde van advocaten van de balie te Leuven de stukken van het tuchtdossier, blijkbaar beperkt tot correspondentie en het vonnis van (datum) al vermeld, naar de Stafhouder van de Orde van advocaten van de balie te Oudenaarde.

Bij aangetekende brief van 29 november 2023, verzonden op 4 december 2023, deelde de Stafhouder van de Orde van advocaten van de balie te Oudenaarde aan mr. X mee dat lastens haar een tuchtonderzoek werd geopend overeenkomstig artikel 458 § 1 Ger. W. dat betrekking heeft op de feiten bewezen verklaard lastens mr. X in het vonnis van (datum) al genoemd.

De feiten die geleid hebben tot het instellen van de tuchtonderzoeken en de resultaten ervan zijn derhalve de voormelde, vermeld in dit vonnis. Dit leidde tot de bestreden beslissing.

3.2. De Stafhouder van de orde van advocaten van de balie te Oudenaarde voert ter ondersteuning van zijn hoger beroep de volgende middelen aan :
- het hoger beroep is tijdig ingesteld;
- de bestreden beslissing heeft ten onrechte de verjaring van de tuchtvervolging vastgesteld; de tuchtvordering is niet verjaard; de kennisneming van de feiten door de tuchtrechtelijke autoriteit moet gesitueerd worden op 17 juli 2023; mr. X maakte deel uit van de raad van de orde van advocaten van de balie te Oudenaarde tot en met (datum); de veroordeling dateert van (datum) zodat terecht de stafhouder van de orde van advocaten van de balie te Leuven is aangeduid tot het voeren van het tuchtonderzoek;
- tegen de beslissing tot het terug toevertrouwen van het tuchtonderzoek aan de stafhouder van de orde van advocaten van de balie te Oudenaarde is geen rechtsmiddel aangewend;
- de daadwerkelijke kennisname van de feiten van de tuchtvervolging door de bevoegde tuchtrechtelijke autoriteit, zijnde het bestaan van een veroordeling, kan niet eerder dan op 21 december 2022 gesitueerd worden, zijnde het ogenblik waarop het voormeld vonnis ter kennis

werd gebracht aan de Stafhouder van de orde van advocaten van de balie te Oudenaarde door een bericht van de Eerste advocaat-generaal bij het parket-generaal bij het hof van beroep te Gent; de kennisneming van de precieze feiten van huidige tuchtvervolging geschiedde door deze pas na kennisneming van de inhoud van het vonnis zelf, en dit ten vroegste op 1 april 2023 na toezending van dat vonnis; er is geen eerdere kennisneming van de feiten van deze tuchtvervolging door de bevoegde tuchtrechtelijke autoriteit dan op 1 april 2023 bewezen; de tuchtvervolging is niet verjaard;
- een eerdere "algemene" bekendheid van de feiten, en dus een voldoende precieze bekendheid van de hier aanhangige tuchtfeiten door de bevoegde tuchtrechtelijke overheid, is niet bewezen;
- de verweten tuchtfeiten zijn bewezen en dit op grond van het voormeld vonnis van (datum).

3.3. Mr. X verzoekt er in de besluiten voor haar neergelegd ter zitting van de tuchtraad van beroep op 2 oktober 2025 op blz. 3 in hoofdorde om de akte van hoger beroep nietig te verklaren wegens een gebrek aan motivering ervan, minstens het hoger beroep onontvankelijk te verklaren en, in ondergeschikte orde, de bestreden beslissing te bevestigen, in meer ondergeschikte orde, te bevelen dat aan de Stafhouder van de orde van advocaten van de balie te Oudenaarde bevolen zou worden zijn motivering van zijn hoger beroep te staven en aan mr. X toe te laten daarop te antwoorden. In deze besluiten wordt dit dispositief op blz. 41 herhaald en dan verder aangevuld met daarenboven het verzoek, wat het verzoek voormeld in ondergeschikte orde betreft, de vordering tot het stellen van een prejudiciële vraag aan het Grondwettelijk Hof nopens de aangevoerde schending van artikel 463 Ger. W. samen gelezen met art. 10 en 11 van het GW, in die zin geïnterpreteerd dat een hoger beroep van de Stafhouder zoals in de onderhavige zaak gedaan niet moet worden gemotiveerd, hetgeen het recht op tegenberoep doet lopen zonder kennis van de motivering. Verder wordt het dispositief op blz. 41 aangevuld met het verzoek in meer uiterst ondergeschikte orde om de saisine van de stafhouder van de orde van advocaten van de balie te Oudenaarde S wegens het gebrek aan onafhankelijkheid en onpartijdigheid van deze onrechtsgeldig te verklaren en de tuchtvordering van de stafhouder wegens schending van de redelijke termijn onontvankelijk en ongegrond te verklaren en met het verzoek, in meest ondergeschikte orde, een milde toepassing te verlenen van de tuchtsancties in het geval van een rechtsgeldige tuchtvervolging en een zo mild mogelijke sanctie op te leggen met uitstel voor één jaar indien een opschorting niet kan. In bijlage bij de op 2 oktober 2025 voor mr. X neergelegde besluiten bevindt zich een niet getekend afschrift van de besluiten neergelegd voor haar tijdens de tuchtvervolging in eerste aanleg.

In haar besluiten neergelegd ter zitting van de tuchtraad op 2 oktober 2025 voert mr. X de volgende middelen aan ter ondersteuning van haar verzoeken in de dispositieven van deze besluiten:

- alle tuchtprocedures van welk beroep ook zijn weliswaar sui generis-procedures maar voor alle, en dus ook de huidige, is artikel 2 Ger. W. van toepassing; alle

bepaling van het Gerechtelijk Wetboek zijn derhalve van toepassing, behoudens wat specifiek geregeld is in wettelijke bepalingen betreffende de huidige tuchtprocedure; artikel 463 Ger. W. bepaalt enkel de wijze van het indienen van hoger beroep door de stafhouder;

- de akte hoger beroep schendt artikel 1057,7 Ger. W.; zij vermeldt de motieven of grieven waarom hoger beroep wordt ingesteld niet;
- dit schendt de rechten van verdediging van mr. X, onder meer inzake de mogelijkheid van het instellen van tegenberoep nu zij deze grieven niet kende en dit zeker nu voor haar geen mogelijkheid van enig incidenteel beroep in de terzake geldende wettelijke bepalingen is voorzien;
- indien de tuchtraad van beroep alsnog het hoger beroep ontvankelijk zou verklaren, is het gelijkheidsbeginsel vervat in artikel 10 en 11 GW door deze interpretatie van artikel 463 Ger. W. geschonden;
- nu mr. X de redenen van het hoger beroep niet kende, zijn haar rechten van verdediging onherstelbaar geschonden;
- de later dan na het verstrijken van de termijn voor een mogelijk tegenberoep meegedeelde redenen voor het hoger beroep, kan dat schenden van de gefnuikte rechten van verdediging van mr. X niet herstellen;
- het stuk 5 van het tuchtdossier zijnde het instellen van de tuchtvervolging door de stafhouder van de orde van advocaten van de balie te Leuven moet geweerd worden uit de beoordeling van de tuchtraad van hoger beroep; er is geen stuk op grond waarvan zijn aanwijzing als bevoegde tuchtrechtelijke autoriteit blijkt; het gaat om een onttrekking van de bevoegdheid tot het mogelijk instellen van de tuchtvervolging aan de wel bevoegde autoriteit binnen de orde van advocaten van de balie van Oudenaarde; de beslissing die daaraan ten grondslag ligt voldoet niet aan de vereisten van artikel 782 Ger. W.; het tuchtdossier is onvolledig;
- de ingestelde tuchtprocedure is daarom nietig en strijdig met artikel 6 EVRM;
- de aanduiding van deze stafhouder van de orde van advocaten van de balie te Leuven is strijdig met artikel 458 § 2 en § 3 Ger. W. dat aan de Voorzitter van de tuchtraad van beroep die bevoegdheid niet verleent;
- de wet voorziet niet dat het openen van een onderzoek kan onttrokken worden aan de balie;
- er is wel een rechtsmiddel aangewend tegen de voorgehouden beslissing tot het opnieuw adiëren van de Stafhouder te Oudenaarde, vermits dit aangehaald is in stuk 1 gevoegd bij de besluiten neergelegd voor de tuchtraad zetelend in eerste aanleg;
- er is geen rechtsgeldige saisine van de tuchtraad voor advocaten (Gent) bewezen;
- het tuchtonderzoek is onwettig gevoerd, door een niet daartoe aangewezen stafhouder, te weten die van de orde van advocaten van de balie te Oudenaarde; diens rechtsgeldige aanwijzing door een daartoe bevoegde autoriteit is niet bewezen;

- derhalve is ook de verwijzing door deze stafhouder naar de tuchtraad van advocaten (Gent) onwettig en derhalve nietig;
- mr. X heeft de verweten tuchtfeiten zelf bekend gemaakt aan toenmalig vicestafhouder S en prostafhouder B; de toenmalige zittende stafhouder C kon niet handelen; de autoriteiten van de Oudenaardse balie waren inert;
- het onderzoek is partijdig gevoerd; er is geen gevolg gegeven aan het verzoek van mr. X bepaalde opgesomde getuigen te verhoren;
- de tuchtvordering is verjaard; ondanks de precieze kennis over de feiten die thans al tuchtfeit ten laste gelegd worden, hebben de toen bevoegde tuchtrechtelijke autoriteiten niet tijdig, d.i. binnen de termijn van twaalf maanden bedoeld in artikel 474 Ger. W., de tuchtprocedure ingesteld;
- de precieze kennis van de verweten tuchtfeiten in die periode van twaalf maanden wordt bewezen door de inhoud van gesprekken, mailberichten en sms-berichten en/of berichten verzonden via een zogenaamde smartphone of gsm op grond waarvan blijkt dat de bevoegde tuchtrechtelijke autoriteiten van die precieze feiten op de hoogte waren;
- Het tuchtonderzoek is enkel à charge gevoerd;
- toen, vice-stafhouder S, had kennis van deze precieze feiten wegens het zogenaamde “eindejaarsbanket” van juni 2022, klaarblijkelijk dat van de orde van advocaten van de balie te Oudenaarde;
- immers zijn de verweten tuchtfeiten die waartoe het vonnis van (datum) aanleiding hebben gegeven, en niet de veroordeling zelf;
- de feiten zelf zijn immers ten overstaan van de gerechtelijke overheid bekend door mr. X;
- de toen, stafhouder C, van mr. X is de levenspartner en kantoorgenoot van mr. X;
- deze stafhouder was toen verhinderd om de tuchtprocedure in te stellen;
- het bewijs over de precieze kennis van de feiten door de bevoegde tuchtrechtelijke overheid binnen de periode van twaalf maanden voornoemd, moet enkel door mr. X aannemelijk gemaakt worden en moet door haar niet bewezen worden;
- mr. S kende de precieze feiten en kon ook voor 1 september 2022, datum waarop zij Stafhouder werd, als tuchtrechtelijke autoriteit in de zin van 474 Ger. W. optreden; dat zij niet heeft opgetreden binnen die termijn is aan haar te wijten daar zij moest weten dat de zittende Stafhouder niet kon optreden wegens haar relatie en samenwerking op kantoor met mr. X;
- het uiteindelijke verwijzen van mr. X naar de tuchtraad betreft een nietige beslissing door een partijdige en niet onafhankelijke partij, te weten Stafhouder S;
- dit schendt artikel 6 EVRM;
- de tuchtvervolging schendt de redelijke termijn-vereiste gelet op het starten van het strafonderzoek op 12 mei 2021 en de bekentenissen van mr. X van bij aanvang van de ontdekking van de tuchtfeiten;

- het gebruik van een faillissementsrekening als curator door mr. X om schulden na het totaal verlies van een voertuig af te lossen, belet niet haar goede trouw vermits zij dit door een betaling van de onttrokken sommen met intresten heeft recht gezet;
- zij wordt niet meer aangesteld als curator op haar vraag en is gesanctioneerd door het opbiechten van de feiten, ook aan haar ouders en partner; zij heeft op burgerrechtelijk vlak voor de feiten als zwaar geboet en moet dus in voorkomend geval met een milde toepassing van het tuchtrecht behandeld worden.

4. Beoordeling

4.1. De al dan niet ontvankelijkheid van het hoger beroep

Mr. X voert de nietigheid van de akte van hoger beroep aan daar het zou zijn ingesteld bij een akte die niet werd gemotiveerd. De tuchtraad van beroep stelt vast dat de brief van 26 februari 2025 waarbij hoger beroep werd ingesteld tegen de bestreden beslissing door de Stafhouder van de orde van advocaten van de balie te Oudenaarde enkel stelt dat hoger beroep wordt ingesteld, doch niet van de reden waarom, zodat moet worden vastgesteld dat zij geen "uiteenzetting van de grieven" bevat (art. 1057, lid 1, 7 samen gelezen met art. 2 Ger. W.; Cass. 16 april 2004 AR C 03.0342.F; Cass. 1 maart 2019, AR D.17.0021.N).

Evenwel betreft de wettelijke regeling van het beroep tegen een tuchtrechtelijke beslissing zoals hier voorliggend, een afwijkende regeling, meer bepaald die van artikel 463 Ger. W.

Hoewel krachtens art. 1057 Ger. W. enkel ontvankelijk hoger beroep kan aangetekend worden mits vermelding van de grieven tegen de bestreden beslissing, wordt het hoger beroep inzake tucht betreffende advocaten geregeld door artikel 463 Ger. W. met uitsluiting van de bepalingen betreffende het hoger beroep in burgerlijke zaken.

Niet alleen de termijn om hoger beroep aan te tekenen, zoals bepaald in art. 463 Ger. W., is eigen aan de tuchtprocedure, ook de vorm waarin het hoger beroep moet worden aangetekend (per aangetekende brief) en de wijze en termijn m.b.t. het tegenberoep, maken een procedure sui generis uit, die niet verenigbaar is met de bepalingen van art. 1057 Ger. W. (zie in dezelfde zin: Stevens, J., Advocatuur, Regels & Deontologie, p. 1279, nr. 1565).

De bepalingen van art. 1057 Ger. W. zijn dan ook niet van toepassing op het hoger beroep in tuchtzaken van advocaten.

Volledigheidshalve kan hier aan toegevoegd worden dat uit de verschillende bewoordingen tussen artikel 420, §1, eerste lid, Ger. W. voor wat betreft de tucht

van magistraten ("ondertekend en met redenen omkleed verzoekschrift") en art. 463, tweede lid, Ger. W. ("per aangetekende brief") a contrario kan worden afgeleid dat de wetgever van oordeel moet geweest zijn dat het — voor wat betreft de tuchtprocedure tegen advocaten - geen absolute vereiste was dat ook de aangetekende brief waarvan sprake in art. 463 Ger. W. de grieven tegen de bestreden beslissing moet aangeven. Dit onderscheid heeft overigens zelfs op het eerste gezicht een redelijke grond. Waar de gewone beroepstermijn in burgerlijke zaken één maand bedraagt en in tuchtprocedures tegen magistraten dertig dagen, bedraagt de beroepstermijn van art. 463 Ger. W. slechts 15 dagen.

Daarenboven moet worden vastgesteld dat de afwezigheid van vermelding van de grieven, en dus de afwezigheid van kennis erover, in zoverre noodzakelijk, inmiddels is “hersteld” door de op 26 juli 2025 door de Stafhouder D genomen conclusies, die de redenen ter ondersteuning van het hoger beroep uiteen zetten, zijnde onder meer de grief dat de tuchtvordering niet verjaard is en dat het tuchtonderzoek en de tuchtvordering zijn ingesteld door een daartoe bevoegde tuchtrechtelijke autoriteit. Er bestaat dus in ieder geval, zo al qua regeling toepasselijk, geen aanleiding om over te gaan tot het nietig verklaren van de akte van hoger beroep, indien dit al noodzakelijk was geweest wegens een wel toepasselijke algemene regeling (art. 861 Ger. W.). Er is (indien dit onderzoek al noodzakelijk was geweest) niet voorgeschreven dat zo een vermelding ontbreekt in de akte van beroep, zoals in deze zaak de concrete grieven en middelen, het vermelden daarvan bij wijze van herstel van de ontbrekende vermelding, geschiedt buiten de eigenlijke termijn gegeven voor het hoger beroep van de partij die hoger beroep instelde.

Verder is er, indien het al noodzakelijk ware geweest dit te onderzoeken, ook geen belangenschade aangetoond in hoofde van mr. X. Mr. X stelt dat haar belangen geschaad zijn omdat zij niet binnen de voor haar geldende beroepstermijn tegen de bestreden beslissing op de hoogte was van de precieze redenen, zijnde de grieven, voor het hoger beroep en dus niet met kennis daarvan de afweging kon maken om in voorkomend geval ook hoger beroep aan te tekenen. Zij stelt dat zij aldus de zaak niet in staat kon stellen tegen de “inleidende zitting” en er belang bij had dat de zaak dan niet zou worden uitgesteld. Zij stelt dat aldus de Stafhouder over een veel langere beroepstermijn beschikt en zij niet, en dat aldus het grondwettelijk gelijkheidsbeginsel geschonden is.

De tuchtraad van beroep volgt mr. X in deze redenering niet. Het niet vermelden van de grieven in de akte van beroep van de Stafhouder heeft haar in ieder geval niet geschaad in haar recht om af te wegen of zij zelf, gesteld al dat zij daarvoor getuigde van een belang bij enig dergelijk hoger beroep (de tuchtprocedure is in de bestreden beslissing verjaard verklaard), in hoger beroep zou gaan met het oog op het wijzigen of teniet doen van de bestreden beslissing. Zij duidt niet in concreto aan op welke wijze zij anders gehandeld zou hebben dan nu, en meer bepaald, in welke te stellen vordering bij een hoger beroep door haarzelf zij gehinderd is

geweest door geen hoger beroep te kunnen aantekenen, terwijl de Stafhouder het wel heeft gedaan en door niet voor het verstrijken van de voor haar geldende beroepstermijn kennis te nemen van het gegeven dat dat hoger beroep is geschraagd door de stelling dat geen verjaring bewezen is en dat een bevoegde tuchtrechtelijke autoriteit het tuchtonderzoek heeft ingesteld en gevoerd.

Er zijn door de Stafhouder wel degelijk middelen aangevoerd tegen de bestreden beslissing.

Mr. X voert nog aan dat door het aanhalen van de grieven voor het hoger beroep in de conclusies die zijn neergelegd door de Stafhouder, aan deze een langere termijn voor het instellen van hoger beroep is gegeven en dat het grondwettelijk gelijkheidsbeginsel voor haar dan geschonden is.
Aangezien geenszins aangetoond is dat door het herstellen van een gebrek in de vermeldingen van de beroepsakte inzake de grieven (cfr. art. 861 Ger. W., zelfs indien die regeling van toepassing ware), de eigenlijke termijn voor het instellen van een hoger beroep door de Stafhouder in een zaak zoals de onderhavige wordt verlengd, toont mr. X alleszins niet aan waarin zij anders en nadeliger inzake de voor haar na te leven beroepstermijn in een zaak zoals de huidige, en in concreto, in deze zaak, wordt behandeld dan de Stafhouder. Er is voor deze laatste geen langere beroepstermijn. De beroepstermijn voor deze zoals bepaald in artikel 463 Ger. W. is in ieder geval van toepassing. De aangehaalde ongelijke behandeling wordt niet bewezen en niet helder gemaakt.

De aangevoerde ongelijke behandeling blijkt na onderzoek van alle voorliggende elementen en gegevens evenmin voorhanden door het gegeven dat mr. X in concreto een tijdlang vóór het ogenblik waarop zij voor de tuchtraad van beroep in de daartoe gehouden zitting haar verdediging heeft kunnen voeren en daarvoor conclusies heeft kunnen neerleggen de concrete redenen van het hoger beroep nog niet kende. Zelfs indien zij een tijdlang (tot de lezing van de conclusies die de Stafhouder heeft neergelegd) die beweegredenen niet kende, blijkt in concreto dat zij in de mogelijkheid is gekomen ze te kennen en er zich op te verdedigen met kennis van zaken. Er is niet aangetoond dat zij daarvoor in een door de wet geschapen toestand is gekomen die enige ongelijkheid heeft teweeg gebracht tussen haar positie en die van de Stafhouder, die die beweegredenen wel kende, precies door de mogelijkheid tegenspraak te kunnen voeren en te voeren tegen die beweegredenen en er de tijd voor te hebben kunnen nemen.

Er bestaat dus geen aanleiding om terzake enige prejudiciële vraag voor te leggen aan het Grondwettelijk Hof. De ongelijke behandeling voor de wet en door de wet die door mr. X aangevoerd wordt in meerdere vormen, blijkt na onderzoek door de tuchtraad van beroep niet in rechte aanwezig.

De akte hoger beroep is evenmin onontvankelijk te verklaren om de door mr. X aangevoerde redenen, en dit evenzeer op grond van de net hiervoor vermelde motivering van de tuchtraad van beroep. De, oorspronkelijk, niet in concreto motivering van het hoger beroep van de Stafhouder, heeft niet op zich geleid tot het niet spoedig behandelen van het hoger beroep en tot het uitstellen ervan. Ter zitting van de tuchtraad van beroep op 8 mei 2025 heeft mr. X zich niet verzet tegen een uitstel. De wettelijke regels inzake de eigenlijke strafvordering, onder meer inzake het zogenaamd grievenformulier, zijn niet van toepassing op de hier gevoerde procedure. Het is niet aangetoond dat mr. X na de kennisneming van het hoger beroep door de Stafhouder niet in de mogelijkheid is geweest met haar raadsman te overleggen of dit doelmatig te doen, daar door het hoger beroep zelf het haar alleszins bekend was dat de Stafhouder klaarblijkelijk niet akkoord ging met het concreet resultaat van de bestreden beslissing, te weten dat geoordeeld was dat de tuchtvordering verjaard was. Dit maakte een overleg met haar raadsman op doelmatige wijze na kennisneming van dat hoger beroep op zich al alleszins mogelijk. Dat zij dan nog niet de concrete beweegredenen kende, maar later wel, heeft geen schending van haar rechten van verdediging teweeg gebracht daar zij tegenspraak heeft kunnen voeren tegen het aangevoerde en de functie van de tuchtrechtbank in beroep als rechter in hoger beroep die oordeelt over de bestreden beslissing is hierdoor ook niet uitgehold.

Verder stelt de tuchtraad van beroep vast dat mr. X inhoudelijk in de mogelijkheid is gesteld haar verdediging tegen de aangevoerde grieven van de Stafhouder naar voor te brengen, er conclusies over te nemen na uitstel van de behandeling van de zaak voor de tuchtraad van beroep en inhoudelijk te kunnen reageren op alle door de Stafhouder aangevoerde grieven. Bovendien moet worden opgemerkt dat inhoudelijk ook op alle grieven door mr. X geantwoord werd en haar verdediging op deze punten uitvoerig is. Er blijkt niet dat zij gehinderd werd in de formulering van haar verdediging of dat zij daartoe niet de nodige tijd ter beschikking heeft gehad. Het is onterecht dat mr. X aanhaalt dat zij de draagwijdte van het hoger beroep niet tijdig heeft kunnen inschatten. Door het hoger beroep zelf wist zij alleszins onmiddellijk bij kennisname daarvan dat de Stafhouder met de bestreden beslissing niet akkoord ging, zodat zij zich rekenschap van kon geven van het feit dat niet uitgesloten was dat zij zich opnieuw zou moeten verdedigen tegen een mogelijke aanhangige tuchtvervolging, over de ontvankelijkheid ervan en over de gegrondheid ervan en dat zij zich daarvoor moest organiseren. Immers meldt de brief houdende het hoger beroep dat *tegen* de bestreden beslissing hoger beroep wordt ingesteld. Dat geen incidenteel hoger beroep kan worden ingesteld door mr. X doet aan het voorgaande geen afbreuk. Het was voor haar wel degelijk mogelijk zich op gemotiveerde wijze te verdedigen tegen de tuchtvervolging, ook nu de concrete beweegredenen voor het hoger beroep niet in de brief houdende het hoger beroep opgenomen waren, hetgeen zij ook gedaan blijkt te hebben. Zij blijkt in de mogelijkheid te zijn geweest de draagwijdte van het hoger beroep in te schatten en dit in concreto ook nu de brief houdende het hoger beroep zelf niet aanduidt op welke wijze de Stafhouder de bestreden beslissing inzake de verjaring van de tuchtvervolging anders gedaan vorderde te zien.

Het blijkt niet dat het gebrek aan kennis van de concrete beweegredenen voor het hoger beroep op onherstelbare wijze het recht heeft aangetast van mr. X zich te verdedigen tegen de onderscheiden elementen inzake ontvankelijkheid en gegrondheid van de tuchtvervolging. Zelfs indien de niet kennis van die beweegredenen haar verdediging volgens haar zeggen heeft bemoeilijkt, werd die moeilijkheid hersteld en blijkt niet dat zij niet de kans of de tijd heeft gehad met kennis van deze haar verdediging te voeren en daarvoor voldoende tijd te hebben gekregen.

Het hoger beroep blijkt derhalve na onderzoek door de tuchtraad van beroep wel degelijk regelmatig naar vorm en tijdig ingesteld en is bijgevolg ontvankelijk.

4.2. De al dan niet verjaring van de tuchtprocedure en de tuchtvervolging

Krachtens artikel 474 Ger. W. verjaart de tuchtvordering na verloop van twaalf maanden te rekenen van de kennisneming van de feiten door de tuchtrechtelijke autoriteit die bevoegd is om de tuchtprocedure op gang te brengen. Indien niet binnen die termijn de tuchtprocedure is ingesteld, is de verjaring van de tuchtvordering verkregen.

Mr. X voert aan dat de tuchtvordering verjaard is aangezien :

- geen tuchtprocedure lastens haar is ingesteld voor het verstrijken van de in artikel 474 Ger. W. bedoelde termijn;
- een tuchtprocedure lastens haar ingesteld door een daartoe niet bevoegde tuchtrechtelijke autoriteit, geen stuiting van de in artikel 474 Ger. W. bedoelde verjaring kan inhouden.

De vraag stelt zich derhalve vooreerst of lastens mr. X binnen de twaalf maanden te rekenen van de kennisneming van de feiten door de in deze zaak tuchtrechtelijk bevoegde autoriteit de tuchtprocedure is ingesteld.

Daartoe moet vooreerst worden bepaald wie de tuchtrechtelijk bevoegde autoriteit over de tuchtfeiten was.

Mr. X was op het ogenblik van de feiten een advocaat van de Orde van advocaten van de balie van Oudenaarde.

Krachtens artikel 458 § 1 Ger. W. is de bevoegde tuchtrechtelijke autoriteit voor de hier bedoelde feiten derhalve de Stafhouder van die Orde.

Er moet dan ook onderzocht worden op welk ogenblik de kennisneming van de feiten door die Stafhouder gesitueerd moet worden, alvorens kan onderzocht worden of deze dan binnen de termijn voorzien in 474 Ger. W. de tuchtprocedure heeft ingesteld.

Mr. X voert aan dat zij binnen haar balie klaarblijkelijk vanaf juni 2021 gesprekken heeft gevoerd met haar partner, Stafhouder, en met andere leden van de raad van deze balie, op grond waarvan de kennisneming bedoeld in artikel 474 Ger. W. in elk geval in het begin van de zomer van 2021 gesitueerd moet worden en dus verjaard waren in de zomer van 2022.

Zij voert aan dat de tuchtrechtelijke autoriteit die bevoegd is om de tuchtprocedure op gang te brengen, deze leden zijn en dat die stil gezeten hebben vanaf haar kennisgeving in het begin van de zomer van 2021 van de feiten, in gesprekken, mailberichten en sms'n uitgaande van haar, zodat vanaf een ogenblik te bepalen in die zomer van 2021, de verjaring bedoeld in artikel 474 Ger. W. is beginnen lopen.

De tuchtraad kan deze redenering niet bijtreden. Tot 11 juli 2022 zou sprake zijn van een toepassing van artikel 456, lid 4 Ger. W. en de noodzaak van vaststelling van de bevoegde tuchtraad van een ander rechtsgebied dan die van de tuchtraad van advocaten bevoegd voor de orde van advocaten van de balie te Oudenaarde, gezien de hoedanigheid tot die dag van mr. X als lid van de raad van deze orde van die balie. Op 11 juli 2022 nam mr. X ontslag als lid van de raad van de orde van de balie Oudenaarde. Vanaf 12 juli 2022 betrof de bevoegde tuchtrechtelijke autoriteit derhalve haar partner, toen Stafhouder C, in wiens hoofde niet kan worden vastgesteld dat zij met betrekking tot de hier bedoelde tuchtfeiten enige actie in tuchtrechtelijke zin heeft ondernomen, zodat niet verder onderzocht moet worden of zij gehandeld heeft binnen de in artikel 474 Ger. W. bedoelde termijn.

Opdat vanaf 2021 de verjaring bedoeld in artikel 474 Ger. W. zou zijn beginnen lopen, moet ten genoegen van recht zijn aangetoond dat in hoofde van de bevoegde tuchtrechtelijke autoriteit sprake is van een kennisneming van de feiten als bedoeld in artikel 474 Ger. W..

Na onderzoek van het geheel der voorliggende gegevens en stukken blijkt dit niet ten genoegen van recht bewezen.

De kennisneming bedoeld in artikel 474 Ger. W. is die door de bevoegde tuchtrechtelijke autoriteit. Vermits mr. X van de volgens haar bekendmaking en dus het voldoende bekend zijn van de feiten van de zomer in 2021 tot minstens 12 juli 2022 (en mogelijk zelfs tot 31 augustus 2022 vermits haar ontslag mogelijk niet inging tot bij het intreden van de nieuw verkozen raad begin september 2022) lid was van de voornoemde raad, kan de bevoegde tuchtrechtelijke autoriteit voor het instellen van de tuchtprocedure enkel deze zijn van een andere rechtsgebied dan die bevoegd voor Oudenaarde. Immers stelt artikel 456 lid 4 Ger. W. dat voor een lid van de raad zoals mr. X was, de tuchtrechtelijke procedure in eerste aanleg behoort tot

de bevoegdheid van de tuchtraad van een ander rechtsgebied. De verjaring bedoeld in artikel 474 Ger. W. en die uitdrukkelijk verwijst naar een kennisneming van de feiten door een "*tuchtrechtelijke autoriteit die bevoegd is om die procedure op gang te brengen*", kon niet beginnen lopen door een kennisneming van de feiten door de Stafhouder C of door enig lid van de raad van de orde van advocaten van de balie te Oudenaarde, vermits geen van hen door het lidmaatschap van de raad van de orde van mr. X, de bevoegde tuchtrechtelijke autoriteit was krachtens artikel 456, lid 4, 458 § 3 en 474 Ger. W. Indien zij zouden hebben kennis genomen van de feiten uiterlijk bij het begin van de zomer van 2021, zou het hen hebben toegekomen de voorzitter van de tuchtraad te verwittigen opdat gehandeld had kunnen worden zoals bedoeld in artikel 456 lid 4 Ger. W. doch enig bewijs of gegeven daarvan, ligt niet voor. In ieder geval volgt daaruit dat niet is aangetoond dat de verjaring bedoeld in artikel 474 Ger. W. in 2021 en ook niet tot 1 september 2022 zou zijn beginnen lopen.

Deze kennisneming bedoeld in artikel 474 Ger. W. is daarenboven geen theoretische, vage of mogelijke kennisname, maar een werkelijke, concrete en persoonlijke kennisname en die voldoende precies is. Een gerucht dat de ronde doet en waarbij geen naam van een betrokken advocaat werd genoemd, is geen feit op grond waarvan een zorgvuldig bestuur een tuchtprocedure kan starten (J. Stevens, Advocatentuchtrecht, Kluwer, nr. 194). De kennisneming die bedoeld wordt, vereist dat kan worden vastgesteld dat de bevoegde tuchtrechtelijke autoriteit op grond van wat feitelijk voorligt, zich een duidelijk beeld kan of moest vormen omtrent het mogelijk bestaan en de ernst van de feiten en de mogelijke toerekening ervan aan de advocaat in kwestie (cfr. en vgl. RvSt 24 april 2018). Van een dergelijke kennisneming of vaststelling van mogelijk te onderzoeken tuchtfeiten in de zin van art. 474 Ger. W. is pas sprake op het moment dat de daarin bedoelde tuchtrechtelijke autoriteit met betrekking tot die mogelijk te onderzoeken feiten over voldoende nauwkeurige en bewijskrachtige gegevens beschikt, zodat deze zich een beeld kan vormen over de noodzaak van het instellen van een tuchtonderzoek. Het is ook pas dan dat deze verjaringstermijn ingaat (cfr. en vgl. RvSt. 9 december 2014, RvSt 16 mei 2024). Deze vereiste beschermt overigens de advocaat tegen het voortdurend opstarten van tuchtonderzoeken die op louter geroddel of op vage, onbepaalde en ongegronde geruchten gebaseerd zouden zijn.

De verjaring begint krachtens artikel 474 Ger.W. uitdrukkelijk ook pas te lopen wanneer de hier bedoelde kennisneming gebeurt in hoofde van de bevoegde tuchtrechtelijke autoriteit, die dus wegens de al genoemde hoedanigheid van lid van de raad van de orde te Oudenaarde van mr. X tot 12 juli 2022, niet gelijk te stellen is met enig lid van die raad te Oudenaarde tot dat ogenblik.

De stafhouders in deze zaak die hadden kunnen handelen bij kennis van de feiten vanaf 2021 zijn blijkbaar achtereenvolgens (van de balie van Oudenaarde) Stafhouder C, partner van mr. X, die had kunnen overgaan tot het verwittigen van de Voorzitter van de tuchtraad van beroep

als bedoeld in artikel 456 lid 4 Ger. W. en, met volheid van tuchtrechtelijke bevoegdheid, vanaf 1 september 2022, Stafhouder S.

Mr. X haalt aan dat haar partner, toen nog Stafhouder C niet kon handelen inzake de tuchtprocedure, maar wel bekend was volgens haar zeggen met de feiten, zonder dat zij precies situeert wanneer, maar klaarblijkelijk al in 2021. Het weze echter herhaald dat deze stafhouder dan niet de hoedanigheid had van bevoegde tuchtrechtelijke autoriteit als bedoeld in artikel 474 Ger. W.

Het is evenmin aangetoond dat de door mr. X genoemde Stafhouder en leden van de raad van de orde van advocaten van de balie te Oudenaarde op enig tijdstip waarop mr. X deel uitmaakte van de raad van de orde van advocaten van de balie te Oudenaarde en uiterlijk op 31 augustus 2022 inhoudelijk de kennisneming van de feiten deed als bedoeld in artikel 474 Ger. W.

Er is vooreerst geen bewijs en geen gegeven dat erop wijst dat kan worden aangenomen dat mr. X de feiten heeft kenbaar gemaakt aan Stafhouder C vóór die datum, en ook niet dat dat al in 2021 is gebeurd. Dat zulks niet uitgesloten kan worden, is geen bewijs of aantoonbaar gegeven daarvan. Het is immers evenzeer aannemelijk dat een partner dergelijke feiten voor de andere verzwijgt. Er zijn geen positieve gegevens of stukken die toelaten aan te nemen dat de feiten door mr. X aan haar partner, Stafhouder, zijn opgebiecht. Het is dus niet aangetoond dat de verjaring als bedoeld in artikel 474 Ger. W. op enige wijze ook kan zijn beginnen lopen wegens een opbiechten aan haar als partner en dit vóór 31 augustus 2022.

Mr. X haalt aan dat de bevoegde tuchtrechtelijke overheid, Stafhouder C, op de hoogte is gebracht op een andere wijze van de feiten, en dit op zo'n manier dat sprake is van het aanvangen van de verjaring wegens de kennisneming van de precieze feiten op de wijze zoals bedoeld in artikel 474 Ger. W. Zij haalt dit aan in de zin dat op een afgeleide wijze, via derden, leden van de bedoelde orde van die feiten kennis namen en er kennis van namen in onder meer vergaderingen of ter gelegenheid van praten tijdens een banket van advocaten.

In concreto zijn de volgende door mr. X aangehaalde gegevens niet van aard om het bewijs te leveren dat enige kennisneming van feiten zoals precies bedoeld in artikel 474 Ger. W. door ieder van de genoemde personen, leden van de raad te Oudenaarde, gesitueerd kan worden vóór midden 2021, en uiterlijk op 31 augustus 2022 :

- de bekentenis van haar aan de rechter-commissaris van het faillissement en de rechter in de ondernemingsrechtbank : dit zijn niet de in artikel 474 Ger. W. bedoelde tuchtrechtelijke autoriteiten en dit zijn ook geen leden van die raad;
- dat de feiten al van in 2021 verteld zijn aan, toen, vice-stafhouder S, en toen, pro-stafhouder B : dit betreft loutere beweringen, thans, van mr. X, die niet gecontroleerd kunnen worden en die evenzeer kunnen inhouden dat de feiten niet

aan deze personen verteld zijn; bovendien, indien dit al kon worden aangenomen, staat geenszins vast dat de feiten op zo'n wijze "verteld" zijn dat kan worden aangenomen dat sprake is van een precieze kennisneming van de concrete feiten, en dus van voldoende bewijskrachtige en nauwkeurige gegevens over de feiten, als bedoeld in artikel 474 Ger. W.; daarenboven ging het dan ook nog niet om kennisgevingen aan toen bevoegde tuchtrechtelijke autoriteit;

- de afschriften van sms-berichten uit 2021 (de stukken 7, 8 en 10 van mr. X neergelegd in eerste aanleg) bewijzen op geen enkele wijze dat gesprekken gevoerd zijn met personen erin genoemd die gaan over de hier bedoelde tuchtfeiten;
- dat omstreeks juni-juli 2022 een zogenaamd "slotbanket" van de balie Oudenaarde heeft plaatsgegrepen : zelfs indien daar gepraat wordt door aanwezigen met elkaar, bewijst dit in hoofde van de bevoegde tuchtrechtelijke autoriteit bedoeld in artikel 474 Ger. W. geen precieze kennis van bewijskrachtige feiten, van zulke aard dat de verjaring bedoeld in die bepaling geacht moet worden een aanvang te hebben genomen;
- dat mr. X om persoonlijke redenen ontslag neemt uit de raad en dat meldt aan confraters op 6 juli 2022; dit bewijst geenszins dat bij de ontvangers van het bericht kennis bestaat over die redenen, laat staan een precieze kennis als bedoeld in artikel 474 Ger. W.,
- dat een confrater belast met de werkzaamheden van het BJB te Oudenaarde in een mail aan mr. X spreekt over een "gerucht" inzake een strafrechtelijk onderzoek inzake fraude op (datum): dit bewijst geenszins dat bij de zender van het bericht kennis bestaat over die redenen, laat staan een precieze kennis als bedoeld in artikel 474 Ger. W., daarenboven laat de inhoud van het mailbericht toe te twijfelen aan de bewering van mr. X dat binnen de al bedoelde orde te Oudenaarde een dergelijke precieze kennis zou hebben gecirculeerd, vermits de afzender dan nog het heeft over een "gerucht" over een "strafrechtelijk onderzoek" (dat dan al een maand een vonnis betrof); bovendien is dan ook niet niet aangetoond dat dat gerucht de bevoegde tuchtrechtelijke autoriteit heeft bereikt, laat staan dat het gaat om de al genoemde precieze gegevens;
- dat mr. E op (datum) per mail een verklaring aflegde over gesprekken op het al genoemde slotbanket in 2022 tussen advocaten over een beroepsgerelateerde "correctionele veroordeling/opschorting" en commotie over de persoon van mr. X, die echter niet alleen geen voldoende precieze kennis aantoont van de thans bedoelde tuchtfeiten in hoofde van confraters, maar een gerucht, en die geen precieze kennis van bewijskrachtige feiten in hoofde van de bevoegde tuchtrechtelijke autoriteit bedoeld in artikel 474 Ger. W. op dat ogenblik aantoont, van zulke aard dat de verjaring bedoeld in die bepaling geacht moet worden een aanvang te hebben genomen;
- de inhoud van een gesprek op 4 augustus 2021 met toen vervangend Stafhouder S, daar over die inhoud geen enkel controleerbaar stuk bestaat en zelfs over de

gebeurtenis dat een gesprek dan zou hebben plaats gevonden, geen controleerbaar gegeven bestaat; daarenboven betrof het dan nog niet de bevoegde tuchtrechtelijke autoriteit, indien al zou zijn gesproken;
- de loutere bewering dat eens een gesprek is gevoerd met, toen, pro-stafhouder B: dat bewijst niet dat het in een gesprek, indien al gevoerd, ging om de al genoemde precieze gegevens.

De dagvaarding tot het verschijnen voor de correctionele rechtbank te Oudenaarde, betekend op (datum), is betekend aan mr. X zelf. Het blijkt niet dat die gecirculeerd heeft bij derden, zoals op haar kantoor.

Ook de volgende elementen aangehaald in de besluiten doen geen afbreuk aan het hierboven staande:

- dat, toen, Stafhouder C een "onverenigbaarheid" zou hebben gehad en door de nauwe band met mr. X haar rol als tuchtoverheid niet kon vervullen: er blijkt immers niet dat de feiten aan deze op voldoende precieze wijze tijdens haar stafhouderschap verteld zijn; het gegeven dat geen handelingen zijn gesteld door deze om de bevoegde tuchtrechtelijke autoriteit te doen aanduiden door de Voorzitter van de tuchtraad van beroep (wegens het lidmaatschap van mr. X van de raad van de orde te Oudenaarde) kan evenzeer uitgelegd worden door het gegeven dat Stafhouder C niets wist, daar in de omgekeerde situatie sprake zou zijn van een mogelijk georganiseerde "doofpot" in hoofde van deze stafhouder over de gekende feiten betreffende haar partner, wat uit de voorliggende gegevens en stukken niet blijkt; er blijkt dus niet dat Stafhouder C haar eigen deontologische verplichtingen als stafhouder die kennis krijgt van mogelijke tuchtfeiten niet nageleefd heeft en er blijkt a fortiori ook niet dat bij haar stilzitten, anderen in de raad dan niet gehandeld hebben; er blijkt dus ook niet dat die dan door mr. X genoemde anderen (bij deductie) als baliedignitarissen dan zelf hun deontologische verplichtingen en de zogenaamde "batonale functie" bij tuchtvergrijpen niet zouden hebben nageleefd, of hun "gezond verstand" niet zouden hebben gebruikt, en dus, impliciet, deelachtig zouden zijn aan een mogelijk georganiseerde "doofpot", waardoor nu de verjaring moet worden vastgesteld, wat in het geheel op grond van de objectieve voorliggende gegevens, niet blijkt; er blijkt niet dat de ordinale overheden in Oudenaarde nalatigheden hebben begaan;
- dat over het beweerd bestaan van geruchten op haar verzoek geen getuigenverhoren zijn afgenomen van de door mr. X genoemde confraters in het tuchtonderzoek, nu niet blijkt dat voldoende aannemelijk is gemaakt dat een voldoende kennis van de precieze feiten aanwezig was zoals bedoeld in artikel 474 Ger. W. bij die confraters in 2021 en midden 2022, op grond waarvan onmiddellijk zou zijn vastgesteld dat dan al van verjaring in de zin van die bepaling sprake was; bovendien is dit gemotiveerd door Stafhouder S die stelt dat niet gedaan te hebben

na lezing van de zogenaamde nota tot verweer van mr. X, meer bepaald in haar brief tot verwijzing van de zaak naar de tuchtraad van 4 juni 2004, vermits dit volgens deze Stafhouder de grond van de zaak niet betrof;

- dat een abnormaal tijdsverloop zou voorliggen tussen augustus 2021 en 4 december 2023 (ogenblik van verzending van de brief van 29 november 2023): dit tijdsverloop is niet abnormaal nu geen aanwijzingen voorliggen van het bestaan van een voldoende precieze kennis over de mogelijke feiten in hoofde van de bevoegde tuchtrechtelijke autoriteit in de zin van artikel 474 Ger. W. in die periode;
- dat toen nog mr. S op het bewuste al genoemde banket kennis zou hebben gehad van de feiten, daar dit niet blijkt uit de voorliggende stukken en gegevens;
- dat er geroddeld wordt tussen advocaten en dat de hele balie van Oudenaarde wist wie de partner en kantoorgenoot waren van mr. X, daar dit niet alleen niet in concreto blijkt maar ook niet toelaat aan te nemen, zo dat wel gebeurd zou zijn of zou zijn, dat er kennis was van voldoende precieze gegevens zoals al genoemd;
- dat de tuchtvordering gaat over de feiten zelf, en niet over de veroordeling: dit sluit het bovenstaande inzake afwezigheid van bewijs en aangetoond zijn van een voldoende precieze kennis over die feiten niet uit;
- dat er niet gewacht moest worden op de kennisgeving van het vonnis door de Procureur-Generaal: dit is op zich juist, maar veronderstelt wel het aangetoond zijn vóór die mededeling van een voldoende precieze kennis van de te onderzoeken feiten als voornoemd, hetgeen niet gebleken is.

Er is verder ook niet gebleken dat op het kantoor van het stafhouderschap te Oudenaarde enige concrete berichtgeving, verslag van een vergadering, enige notule, brief of ander document kon worden terug gevonden uit 2021 of daterend van vóór 31 augustus 2022 dat ertoe noopt te besluiten dat voorkennis bestond over de precieze feiten vóór, uiteindelijk, de kennisgevingen gedaan door het parket-generaal over het correctioneel vonnis betreffende mr. X hier bedoeld.

Gelet op het voorgaande moet worden onderzocht of het op gang brengen van de tuchtprocedure door de tuchtrechtelijke autoriteit die daarvoor bevoegd is, als bedoeld in artikel 474 Ger. W. geschied is voor de verjaring van de tuchtvordering.

Er blijkt niet dat enig lid van de raad van de orde van advocaten van de balie te Oudenaarde, of enige andere persoon, gezien het lidmaatschap van mr. X in beginsel tot (datum), of zelfs tot (datum), een voldoende precieze kennis had van de tuchtfeiten en daartoe de Voorzitter van de tuchtraad van beroep verwittigd heeft teneinde te handelen zoals bedoeld in artikel 456 lid 4 Ger. W.. Er blijkt dus ook niet dat een bevoegde tuchtrechtelijke autoriteit zoals bedoeld in artikel 474 Ger. W. voldoende kennis had van de tuchtfeiten om de tuchtprocedure voor één van die twee net hiervoor genoemde data op gang te brengen.

Volledig ten onrechte bepaalt de bestreden beslissing het ogenblik van deze verjaring, zonder dan nog de daartoe te hanteren datum van verjaring vast te stellen, “ruim vóór 29 november 2022”. De beslissing stelt dat dat “aannemelijk” en “geenszins ongeloofwaardig” is op basis van beweerde gesprekken, commotie, mails, een “gerucht”, doch bij inhoudelijk nazicht van die aangevoerde gegevens zoals hierboven in concreto gedaan, blijkt niet het bestaan van de vereiste voldoende kennis in hoofde van de bevoegde tuchtoverheid, dan nog die bedoeld in artikel 458, lid 4 Ger W. (op die ogenblikken gezien de hoedanigheid van lid van de raad van mr. X) tot (datum) dan wel (datum), en ook niet in hoofde van de bevoegde stafhouder vanaf (datum) dan wel (datum) en zoals bedoeld in artikel 474 Ger. W.. Deze beslissing moet derhalve teniet gedaan worden. De bestreden beslissing bepaalt ook niet in hoofde van welke precieze bevoegde tuchtrechtelijke overheid dan die kennis zou hebben bestaan, op grond waarvan de beweerde verjaring kon worden vastgesteld.

Het bestaan van een verjaring zoals de hier bedoelde kan niet anders dan blijken uit het positieve gegeven dat een voldoende kennis over de precieze te onderzoeken feiten in hoofde van een bevoegde tuchtrechtelijke overheid aanwezig is zoals bedoeld in artikel 474 Ger. W., hetgeen de bestreden beslissing niet vaststelt, bij gebreke waarvan de beweerde verjaring niet kon vastgesteld worden en niet kon aangenomen worden bereikt te zijn.

De verjaring bedoeld in artikel 474 Ger. W. betreft die waaruit blijkt dat de tuchtprocedure niet zou zijn op gang gebracht binnen de daarin bedoelde termijn.

De verwittiging door het parket-generaal van stafhouder S bij brief van (datum) is onvoldoende om te gewagen van de door artikel 474 Ger. W. vereiste voldoende precieze kennis van de feiten. Hij omschrijft niet de inhoud van de in het vonnis bedoeld tenlasteleggingen.

Die precieze kennis bestond wel vanaf de lezing en dus kennisneming door Stafhouder S van de inhoud van de bijlage bij de brief van (datum), zijnde het vonnis van de correctionele rechtbank van Oudenaarde (meer bepaald de rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen, afdeling Oudenaarde, dd. (datum), vonnis nummer (…)) dat de bewezen tenlasteleggingen opsomt.

Er kan van worden uitgegaan dat de brief werd ontvangen op donderdag 6 april 2023 (dies a quo, begrepen in de termijn bedoeld in artikel 474 Ger. W.), zijnde drie werkdagen na de aan te nemen verzending door het parket-generaal van de brief op (datum), een vrijdag. Dit houdt in dat de tuchtvordering als bedoeld in artikel 474 Ger. W. in ieder geval als verjaard moet worden beschouwd twaalf maanden later, meer bepaald, op 5 april 2024 om middernacht (of, in ieder geval, bij een nog latere verzending enkel dagen later, op enige dag enkele dagen na 5 april 2024).

Op 6 april 2023 (en in de navolgende dagen vanaf dan en overigens ook niet in de dagen ervoor) was mr. X geen lid meer van de raad van de orde van advocaten van de balie te Oudenaarde. Aldus is de dan bevoegde tuchtrechtelijke autoriteit bedoeld in artikel 474 Ger. W. de stafhouder van Oudenaarde, Stafhouder S.

Zelfs nu in de navolgende dagen en maanden gemeend werd dat de tuchtrechtelijke autoriteit niet zij was, en dus dat in dit dossier eerst de mening heerste dat een tuchtraad van een ander rechtsgebied in de zin van artikel 456, lid 4 Ger. W. bevoegd was voor de tuchtprocedure, blijft gelden dat Stafhouder S de bevoegde tuchtrechtelijke autoriteit was.

De door de Stafhouder van de Balie te Leuven gestelde onderzoeksdaden en dus ook de instelling van de tuchtprocedure door hem op 7 juli 2023 zijn niet gesteld door een dan daartoe bevoegde tuchtrechtelijke autoriteit en kunnen derhalve de voormelde verjaring niet stuiten. Dit geldt ook voor de navolgende handelingen waarbij het tuchtdossier dat dan verder enkel nog maar uit correspondentie bestond, terug gezonden werd naar de Stafhouder te Oudenaarde.

De Stafhouder S heeft dan op 29 november 2023 aan mr. X mee gedeeld dat zij lastens haar het tuchtonderzoek opende overeenkomstig artikel 458 § 1 Ger. W.

Dit is tijdig en binnen de voornoemde verjaringstermijn van twaalf maanden en heeft de verjaring bedoeld in artikel 474 Ger. W. geldig gestuit.

En ook indien de verjaringstermijn hier bedoeld al gerekend zou moeten worden vanaf de kennisneming van de brief van de procureur-generaal van 20 december 2022, is geen verjaring bewezen.

De tuchtvordering blijkt niet verjaard. De bestreden beslissing moet teniet gedaan worden.

Mr. X voert verder ook aan dat de tuchtvordering geheel onontvankelijk en nietig verklaard moet worden gezien zij de feiten bekend had, en dus de redelijke termijn in de zin van artikel 6 EVRM inzake de tuchtvordering zelf verlopen is. Echter is niet aangetoond zoals hoger uiteen gezet dat die “bekentenis” is gedaan opzichtens een tuchtrechtelijk bevoegde overheid vóór de lezing door de bevoegde tuchtrechtelijke overheid, te weten de stafhouder te Oudenaarde, van de brief van het parket-generaal van (datum) met in bijlage het bewuste vonnis. Het ontstaan van haar vrees daadwerkelijk tuchtrechtelijk te zullen worden vervolgd, is op grond van het onderstaande te situeren vanaf de kennisgeving van (datum), afgeleverd aan haar op (datum), en zelfs indien het ontstaan van die vrees gesitueerd zou moeten worden vanaf 17 juli 2023 door kennisgeving van de opening van het tuchtonderzoek door de daartoe niet bevoegde Stafhouder Z te Leuven (zie hierna inzake diens bevoegdheid) is de redelijke termijn-vereiste niet van aard om de tuchtvervolging onontvankelijk of nietig te verklaren. Het

verstrijken van de tijd tussen 17 juli 2023 en heden is niet van dien aard dat thans omwille van enige overschrijding van de redelijke termijn om het resultaat te kennen van de tuchtvervolging zelf, die tuchtvervolging geheel onontvankelijk of nietig verklaard zou moeten worden. Dit middel is ongegrond. Er blijkt dat niet dat in de tijd vanaf 29 november 2023 gelopen tot nu, onredelijke vertragingen in de tuchtprocedure te bespeuren zijn, van dien aard dat bewijzen zijn verloren gegaan of elementen à décharge zijn verloren gegaan of andere redenen wegens dat tijdsverloop bestaan, die nu ertoe nopen die tuchtvervolging nietig of onontvankelijk te verklaren.

4.3. Het niet bevoegd zijn als tuchtrechtelijke autoriteit van de Stafhouder van de orde van advocaten van de balie te Leuven

De middelen van mr. X die stellen dat deze Stafhouder niet bevoegd was, kunnen worden bij getreden. Dit leidt echter niet tot de vaststelling van enige onontvankelijkheid, onrechtmatigheid of nietigheid van het door de Stafhouder te Oudenaarde verder in de tijd gesitueerd lastens haar gevoerd tuchtonderzoek.

Het zogenaamd “stuk 5” is niet door een bevoegde tuchtrechtelijke autoriteit uitgevaardigd.

Dat de aanduiding van die Stafhouder te Leuven op zich zich niet bevindt in het tuchtdossier schendt evenwel de rechten van verdediging na evaluatie van dat gegeven door deze tuchtraad van beroep niet. Uiteindelijk blijkt de tuchtprocedure geldig te zijn “hernomen” en aangevat door de Stafhouder te Oudenaarde. Er zijn geen redenen gebleken die ertoe nopen de onontvankelijkheid, nietigheid of onrechtmatigheid van de verder wel geldig gevoerde tuchtprocedure uit te spreken omdat dat stuk dat die Stafhouder te Leuven aanduidt, zich niet in het tuchtdossier bevindt. Bovendien blijkt dat Stafhouder Z wel aan mr. X zelf zijn bericht van aanstelling door de Voorzitter van de tuchtraad van beroep heeft mee gedeeld, zodat blijkt dat de aanstelling door deze is geschied en dat mr. X daarvan kennis kon nemen en er zich op kon verdedigen. De grieven betreffende die aanstelling kunnen in het kader van de huidige procedure worden opgeworpen en behoren tot de grieven te behandelen in huidig beroep. Er wordt vastgesteld dat hiertegen tegenspraak geleverd kon worden door mr. X en dat zij daartoe in de gelegenheid is gesteld. Dat geen aparte procedure is gevolgd inzake haar derdenverzet tegen die aanstelling, volgt uit het gegeven dat zij tegenspraak hiertegen kan leveren in de huidige beroepsprocedure (en in die in eerste aanleg).

Het blijkt verder niet dat de tuchtraad “Gent” uiteindelijk niet geldig zou zijn geadieerd.

De argumentatie van mr. X over het adiëren van een tuchtraad zoals bedoeld in artikel 458 lid 4 Ger. W. behoeft verder geen antwoord daar zij voor de adiëring van deze hier bedoeld tuchtraad van “Gent” geen lid meer was van de raad van de orde van advocaten van de balie te Oudenaarde.

Er zijn geen handelingen vastgesteld door deze tuchtraad van beroep waarbij door een magistraat “verfoeilijke” praktijken inzake adiëringen van tuchtraden, “strijdig met de ethische waarden die van iedere magistraat mag en moet verwacht worden”, zijn gesteld.

Stafhouder S diende niet “terug” “toevertrouwd” te worden met het tuchtonderzoek door enige Voorzitter van een tuchtraad van beroep voor de instelling door haar van de tuchtprocedure op 29 november 2023, daar haar hoedanigheid als tuchtrechtelijke autoriteit vastgelegd is in de wet zelf (art. 458 § 1 en § 2 Ger. W.).

Gezien die wettelijke hoedanigheid kan niet worden vastgesteld dat de vatting van de Tuchtraad voor advocaten van de Ordes van het rechtsgebied Gent bij brief van 4 juni 2024 na afsluiting van het tuchtonderzoek door Stafhouder S van de Orde van advocaten van de balie te Oudenaarde met enige nietigheid, onregelmatigheid of onwettigheid is behept. De vatting is rechtsgeldig geschied.

De volgende middelen blijken na onderzoek ervan door de tuchtraad van beroep aan die vaststelling geen afbreuk te doen:

- dat er een onttrekking is geweest vooraf van de “zaak” aan de orde te Oudenaarde en dat die onttrekking niet de procedure van artikel 648 Ger. W. heeft ondergaan; immers heeft de Stafhouder te Oudenaarde vanaf 29 november 2023 gehandeld op grond van haar in de wet ingeschreven tuchtrechtelijke bevoegdheid, waarvoor zij niet eerst opnieuw “aangesteld” moest worden en waarvoor geen voorafgaande “onttrekking” elders moest geschieden, en, daarenboven ook geen daaraan ook nog andere, eerdere onttrekking;
- dat daarvoor allemaal geen rechterlijke beslissing is genomen; haar bevoegdheid volgt immers uit de wet zelf;
- dat Stafhouder Z te Leuven in deze geen “hoedanigheid” als tuchtoverheid had en dat zogenaamd “stuk 5” de tuchtprocedure niet “instelt”; dit blijkt en is hoger vastgesteld;
- de wijze van communicatie over de aanstelling van Stafhouder Z en nadien gevoerde briefwisseling en zijn inhoud; er blijkt dat mr. X uiteindelijk daarover tegenspraak heeft kunnen voeren en dat zij daarvoor de krachtens artikel 6 EVRM vereiste gelegenheid en tijd heeft gehad en dus niet dat haar rechten van verdediging hierin geschaad zijn;
- dat geen brief gestuurd is door een bevoegd iemand die inhield dat aan mr. X kennis werd gegeven dat Stafhouder S uiteindelijk de bevoegde tuchtrechtelijke autoriteit is en dat deze zou handelen aldus; dit volgt immers uit de wet zelf die mr. X geacht wordt te kennen; hetzelfde geldt als antwoord voor het middel dat stelt het terugsturen van de bundel naar Stafhouder S een kennelijke onwettelijke handeling, is gesteld door de Voorzitter van de tuchtraad van de Nederlandstalige

ordes van het rechtsgebied Brussel; die handeling is niet onwettig want de bevoegdheid tuchtrechtelijk te handelen volgde voor die stafhouder uit de wet zelf.

4.4. Het al dan niet onpartijdig en onafhankelijk gevoerd tuchtonderzoek

Mr. X haalt in haar besluiten aan dat het tuchtonderzoek partijdig en afhankelijk is gevoerd, in het bijzonder dat Stafhouder S niet onpartijdig en onafhankelijk heeft gehandeld, en nog meer in het bijzonder dat deze stafhouder geacht moet worden niet aldus te hebben gehandeld. Zij stelt dat het tuchtonderzoek niet objectief is gebeurd.

Zoals hoger is vastgesteld, waarnaar hier wordt verwezen, kan niet worden aangenomen dat een voorafgaande kennis over de feiten bestond in hoofde van Stafhouder S of ander leden van de balie van Oudenaarde, op zo'n wijze dat aanvaard of vastgesteld zou moeten worden dat Stafhouder S bij kennisname van de feiten, weze het al vaag en onprecies bij lezing van de brief van (datum) en uiteindelijk bij lezing van het vonnis vanaf de dagen na (datum), voorkennis had en daardoor vooringenomen, partijdig en afhankelijk is geworden, en dat zij vanuit die ingesteldheid het tuchtonderzoek heeft gevoerd.

Uit haar vraag van 3 maart 2023 aan het parket-generaal blijkt trouwens dat zij op zoek moest naar het bewuste vonnis lastens mr. X om te weten waarover het ging en er moet niet van worden uitgegaan dat de inhoud van die vraag gekleurd is door enige voorgaande kennis, waarvan zij in haar brief niet doet blijken. Alleszins blijkt zo'n voorgaande kennis niet op grond van enig voorliggend objectief gegeven waarop de tuchtraad van beroep acht kan slaan. Het "verweerschrift" van 23 januari 2024 was Stafhouder S niet vooraf bekend. Dat geen getuigenverhoren zijn georganiseerd, kan door mr. X aangevoerd worden ter hare verdediging (die gelet op de afwezigheid van een vaststelling van de verjaring hierboven, ook inzake de niet gehouden getuigenverhoren, blijkt te falen), maar laat niet toe aan te nemen dat om die reden Stafhouder S geacht moet worden het tuchtonderzoek zelf partijdig, bevooroordeeld, met voorkennis en afhankelijk te hebben gevoerd of te hebben doen voeren. Er zijn dus geen redenen die toelaten aan te nemen dat Stafhouder S de tuchtvordering voor de hier bedoelde feiten niet kon verwijzen naar de bevoegde tuchtraad wegens een gebrek aan onpartijdigheid en onafhankelijkheid. Die verwijzing is dus niet om de aangehaalde reden nietig.

Er is na onderzoek van het dossier van het tuchtonderzoek door de tuchtraad van beroep ook geen concrete vooringenomenheid of partijdigheid in hoofde van Stafhouder S aanwezig gebleken.

4.5. Nopens de eigenlijke tuchtfeiten

De feiten die aanleiding hebben gegeven tot het instellen van de tuchtvordering ten aanzien van mr. X kunnen worden gereconstrueerd aan de hand van haar eigen verklaringen aangevuld met de vaststellingen vermeld in het vonnis van (datum) van de correctionele rechtbank in de rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen, afdeling Oudenaarde, die niet zijn tegengesproken tijdens de behandeling van de zaak voor de tuchtraad van beroep.

Bij dit vonnis werden alle tenlasteleggingen bewezen verklaard. Het afschrift van het vonnis vermeldt dat geen rechtsmiddel ertegen werd aangewend, zodat het in kracht van gewijsde is gegaan.

Het heeft derhalve ook gezag van gewijsde opzichtens deze tuchtraad van beroep.

Bovendien worden noch de tenlastegelegde tuchtfeiten, noch de strafrechtelijke kwalificatie die hieraan werd gegeven door mr. X betwist. Zij bekent de feiten.
De aanhangige tuchtfeiten identificeren zich met de feiten omschreven in de tenlastelegging A 1, A 2 en B in het voormeld vonnis. In deze drie gevallen gaat het immers om dezelfde materiële handelingen. De tuchtfeiten zijn derhalve bewezen en zijn toerekenbaar aan mr. X.

Zij blijken na het eigen onderzoek van de voorliggende gegevens van het tuchtonderzoek zelf en van de verklaringen van mr. X daarin afgelegd door de tuchtraad van beroep, bewezen.

De aanhangige tuchtfeiten zijn bepaald ernstig en verantwoorden de hierna volgende sanctie. Immers blijkt uit die feiten dat mr. X in haar hoedanigheid van curator overheen een periode van meerdere jaren (tussen 3 januari 2011 en 9 april 2014) onder meer bedragen overschreef van een faillissementsrekening naar een privérekening en er contanten van afhaalde voor persoonlijke doeleinden. Bovendien blijkt niet dat de bekentenis van die tuchtfeiten geheel “spontaan” is gedaan, maar pas volgde nadat dit aan het licht kwam bij een controle naar aanleiding van het abnormaal lang aanslepen van het bewuste faillissement door de diensten van de ondernemingsrechtbank in mei 2021, waarna mr. X werd geïnterpelleerd. Daaruit bleek eveneens dat de verduisterde gelden dan al terugbetaald waren door haar met intresten, wat in haar voordeel pleit gezien zij de ontstane schade bij de ontdekking van de tuchtfeiten klaarblijkelijk al had vergoed.

Een dergelijke handelswijze blijft niet verenigbaar met de deontologische verplichtingen die op ieder advocaat rusten en die noodzakelijk zijn voor de uitoefening van het beroep. Correct handelen als curator, geen ontrouw plegen en niets verduisteren uit het faillissement is absoluut noodzakelijk voor het behoud van het vertrouwen van de confraters in de advocaat, voor de goede financiële werking van de afwikkeling van faillissementen, het behoud van het vertrouwen van de schuldeisers ervan en van de ondernemingsrechtbank, de werking van de balie, en bij uitbreiding in de werking van het gerechtelijk apparaat in het algemeen. De

bewezen tuchtfeiten doen op schromelijke wijze afbreuk aan de beginselen van waardigheid, kiesheid en rechtschapenheid die aan het beroep van advocaat ten grondslag liggen en een behoorlijke beroepsuitoefening moeten waarborgen.

De hierna bepaalde bestraffing moet duidelijk maken dat dergelijke feiten niet voor herhaling vatbaar zijn en een advocaat onwaardig zijn.

Met het feit dat de ontvreemde gelden terugbetaald werden en dat mr. X meewerkte met de onderzoeksdaden in het tuchtonderzoek, kan beperkt rekening worden gehouden. De hoogte van de hierna opgelegde sanctie is evenredig met de aard en de ernst van de tuchtfeiten, doch ook met de meewerkende houding van mr. X tijdens het tuchtonderzoek en haar herstel van de schade vóór de, uiteindelijk, tuchtfeiten aan het licht kwamen. Gezien de tijd die verloren ging met het aanduiden van een niet bevoegde tuchtrechtelijke autoriteit (te Leuven) tussen 17 mei 2023 en 19 november 2023, is in die mate de redelijke termijn overschreden daar deze tijdsperiode niet van aard was om bij te dragen aan het met de nodige voortgang en spoed verderzetten van de tuchtprocedure. Om die redenen wordt de in beginsel op te leggen bestraffing van 15 dagen schorsing, verminderd met 7 dagen, om gebracht te worden op 8 dagen schorsing.

Om dezelfde redenen inzake de aard en de ernst van de feiten doch ook de meewerkende houding van mr. X en haar herstel van de schade door de tuchtfeiten, kan voor de schorsing uitstel van tenuitvoerlegging verleend worden voor een termijn van drie jaar.

Er zijn geen redenen voorhanden gebleken om deze aldus bepaalde sanctionering nog verder te verminderen, zoals zich laten weglaten van de lijst van curatoren en het opbiechten van de feiten aan haar ouders. Een reeds ondergane civiele sanctionering van zware aard wordt niet aangetoond op zo'n wijze dat een nog mildere sanctionering zich zou opdringen.

4.6.. De rechtspleging is verlopen in de taal voorgeschreven door de artikelen 457bis en 466 Gerechtelijk Wetboek.

5. <u>Beslissing</u>

De Nederlandstalige tuchtraad van beroep voor advocaten,

beslissend na tegenspraak,

verklaart het hoger beroep ontvankelijk en gegrond,

doet de bestreden beslissing teniet,

verklaart de ten laste gelegde tuchtfeiten bewezen,

legt mr. X voor deze tuchtfeiten samen een schorsing op van acht dagen,

stelt de tenuitvoerlegging van deze schorsing uit gedurende drie jaar onder de voorwaarde dat binnen deze proefperiode geen nieuwe deontologische inbreuk wordt gepleegd.

Aldus gewezen door de tweede kamer van de Nederlandstalige tuchtraad van beroep voor advocaten, samengesteld uit Caroline Vanderkerken, voorzitter, Thierry Lammar, Frank Cambien, Koen Lips en Dirk Peeters, assessoren,

Assessor Thierry Lammar bevindt zich in de onmogelijkheid om deze beslissing te ondertekenen zodat de uitspraak met toepassing van artikel 785, 1e lid van het Gerechtelijk Wetboek, ondertekend wordt door de assessoren Koen Lips, Frank Cambien en Dirk Peeters, de secretaris en de voorzitter.

Uitgesproken in openbare zitting van 6 november 2025, in aanwezigheid van Pim Vanwalleghem, advocaat-generaal, en Ludwig Evens, secretaris.

Koen Lips Frank Cambien

Dirk Peeters

Ludwig Evens Caroline Vanderkerken